

चालस्य वै घोड़शकमाक्रोशच विशेषतः ।
सर्वस्य चाततायिलमगारेवभिदापनम् ॥
इच्छा च परदारेतु नश्काय निगद्यते ।
इर्जांभावच सभ्येतु औहृत्वनु विगद्यते ।
एतेत्तु पापैः पुरुषः पुनर्मनरके पतेत् ।
पुनर्मनरकं घोरं विनाशं प्राप्तं सर्वतः ॥
एतमात् कारणात् साध्यस्तः पुन्नो निगद्यते ॥”

इति वास्तवे ५८ अथायः ॥

पुण्यलः, युं, (पुण्यपुरुषः । एषोदरादिलात् सख्य लक्ष्म) उदरस्यायुः । इति भूरिप्रयोगः ॥

पुण्यसः, युं, (पुण्यपुरुषवत् आकृतिरस्याक्षीति । अच् ।) पद्मबीजधारः । तत्पर्यायः । बौजकोवः २ वराटकः ३ । (पुण्यपुरुष इति ग्रन्थोद्दत्तस्येति ।) वामपात्रस्यमलापयः । फोफङ्गा इति फुलघरा इति च भावा । तत्पर्यायः । कोङः २ । इति ग्रन्थचन्द्रिका ॥ रक्तपैनजः ३ । इत्यमरः ॥ लोमम् ६ । इति भरतः ॥ पुण्यपुरुषोपि पाठः ॥ (पुण्यपुरुषग्रन्थोद्दत्तस्य विषयो ज्ञातव्यः ॥)

पुमान् [स] युं, (पाति रक्ततीति । पा+“पाते-हुमसन्” उज्जा० । ४ । १७७ । इति हुमसन् । डिक्कात् टिलोपः ।) मनुष्यजातिपुरुषः । तत्पर्यायः । पञ्चजनः २ पुरुषः ३ पूरुषः ४ ना ५ । इत्यमरः । ५ । ६ । १ ॥ (यथा,—

“खदेष्यजातस्य जनस्य लोके
गुणाधिके युसि भवत्ववज्ञा ।
निजाङ्गना यदापि रूपराशि-
क्षयापि युसां परदारेच्छा ॥”

इत्युद्धटः ॥)

मदुष्यजातिः । इति केचिदिति भरतः ॥ पुण्यलिङ्गमाच्च ॥ (कूटस्यपुरुषः । यथा, विश्वपुरुषो । १ । १ । २ ।

“सद्वरं ब्रह्म य ईश्वरः पुमान्
गुणोभिस्त्रियतिकालसंलयः ।
प्रधानवृष्ट्यादिजगतप्रपञ्चसः;
स नोऽस्तु विश्वांगिभूतिसुक्लिदः ॥”

“अच्चरमिति विकारं निराकरेति पुमान्
कूटस्याः ॥” इति तदौकायां शीघ्ररसामी ॥)

पुर, श्व अयगाद्याम् । इति कविकल्पद्वमः ॥ (तुदा०-
पर०-सक०-सेत् ।) श्व, पुरति व्येष्टः; कनिष्ठस्य
व्यये गच्छतीत्वयः । पोशिता । इति दुग्गंदासः ॥

पुरं, क्ली (प्रियते पूर्णते इति । पुलि पूर्णी+कः ।) गेहः । देहः । पाटिलिलः । पुव्यादीनां ज्ञात्वतिः । इति मेदिती । रे, ५८—५९ । नागर-
सुस्ता । इति रक्तमाता । चर्मे इति ग्रन्थरत्न-
वली ॥ गद्योपरिग्रहम् । इति विश्वः ॥

पुरं, क्ली ख्यो, (पिपत्तीति । + सूलविभुजादि-
तात कः । यहा, पुरति व्यये गच्छतीति । पुर+
“इगुपध्याप्रीकिरः कः ।” ३।१।३५ । इति कः ।) इद्वादिविश्वस्यानम् । इति शीघ्ररसामी ॥
वहृयामीयवहृयस्यानम् । इत्यमरटीकायां
भरतः ॥ तत्पर्यायः । पूः २ पुरी ३ नगरम् ४

पत्तनम् ५ खातीयम् ६ कठकम् ७ पड़म् ८
निगमः ८ पुटमेदनम् १० । इति ग्रन्थरत्न-
वली ॥ तस्य लक्षणादि व्यथा,—

मत्स्य उवाच ।
“राजा सहायसंयुक्तः प्रभतयवसेन्यनम् ।
स्वयमाणनु सामन्तं मध्यमन्तेश्वरावसेत् ।
वैश्वश्रद्धनप्रायमनाहार्यन्तथा परैः ।
किञ्चिद्वाज्ञाणसंयुक्तं बहुकर्मकरन्तथा ॥
चैवमात्रकं रथ्यमहुरक्तजनान्वितम् ।
करैरपीडितं वापि बहुपृथक्फलन्तथा ॥
चगम्यं परचक्राण्यां तदासग्नहमापदि ।
समदुखसुखं राजः सततं वियमास्थितम् ।
सर्वैवपविहीनच आडतस्तरवर्जितम् ।
एविविधं यथालाभं राजा विवयमावसेत् ।
एतद्विर्गं ब्रुः कुर्यात् वस्त्रामेकतमं ब्रुः ।
वन्दुर्गं महीदुर्गं नरदुर्गन्तथैव च ॥
वार्ष्येवाम्बुद्विर्गच गिरिदुर्गच पार्थिव ।
सर्वैर्वामेव दुर्गाणां गिरिदुर्गं प्रशस्यते ।
दुर्गं च परिवोपेतं चयाद्वालकसंयुतम् ।
प्रतप्रीयन्तसुखोच्च शतश्च समावृतम् ।
गोपुरं सक्वाटच तत्र स्यात् सुमनोहरम् ।
सप्तताकं गजारुद्धे वेन राजा विशेषतु पुरम् ।
चतुर्भुवनं तथा कार्या वीथयः चर्वतोसुखाः ।
एकस्मिंस्त्राच वीथये देववेष्म भवेद्वद्धम् ॥
हितौथैः वापि वीथये राजवेष्म विधीयते ।
धर्माधिकरणं कार्यं वीथये च लृतीयके ॥
चतुर्थं चैव वीथये गोपुरन्तु विधीयते ॥
चायतं चतुर्थं वा दृशं वा कार्येतु पुरम् ।
सुक्लिहीनं चिकोशच यवमध्यन्तयेत च ॥
चैर्हृचन्द्रप्रकारच वचाकारच कारयेत् ॥
चर्वतोच्चं प्रश्नस्ति नदीतीरेतु तदृवसेत् ।
चत्यव तद्र कर्त्तये यव्यन्नेन विजानता ॥
राजा कारायहं कार्यं इचिये राजवेष्मनः ।
तस्यापि इचिये भागे गजस्यानं विधीयते ॥
गजानां प्राहुसुखा ग्राला कर्त्तया वायुद्वसुखा
आमये च तथां भागे चायुधागारमित्यते ॥
महानवच धर्मेच । कर्मश्वालाक्षयापराः ।
शहं पुरोधसः कार्यं वामनो राजवेष्मनः ।
मस्तिवेदविदाचेव चिकित्साकर्त्तयेव च ।
तत्तेव च तथा भागे कोषागारं विधीयते ॥
गवी स्यानं तथेवाच तुरगान्तयेव च ।
उत्तराभिसुखा श्रेष्ठो तुरगाणां विधीयते ॥
दिक्षिणाभिसुखा वाय परिप्रिष्ठास्तु गच्छताः ।
तुरगास्तु तथा धार्याः प्रदीपैः साक्षराचकिः ।
कुक्तान् वानराचेव मर्कटाच गराधिप ।
धारयेदवश्वालायां चवत्सां धेनुभेदं च ।
चायाच धार्यां यदेन तुरगाणां हितैविष्णा ।
गोगजाशादिग्रालासु तपुरोधस्य निर्गमम् ।
चक्षं गते न कर्त्तये देववेदे दिवकरे ॥
तत्त्वत्तच यथास्यानं राजा विज्ञाय सारथिम् ।
द्याद्यावस्यस्यानं सर्वैर्वामेव पूर्वज्ञः ॥
योधानां ग्रिष्मिणाचेव सर्वैर्वामविशेषतः ।

द्याद्यावस्यानं दुर्गं मन्त्रकाशविदां शुभान् ॥
गोविदानश्वैर्दांच गजवेद्यांस्तथैव च ।
चाहरेत भृशं राजा दुर्गं परवलारजः ॥
कुशीलवानां विप्राणां दुर्गं स्यानं विधीयते ।
न वहृनामतो दुर्गं विना कार्यं तथा भवेत् ॥
सर्वं निरर्थकं कार्यं विना दुर्गं महीपते ।
दुर्गं वन्नाः प्रकर्णेत्यां नानाप्रहरणात्मिताः ।
सहस्रातिनो राजस्येतु रक्षा विधीयते ॥
दुर्गाद्वाराणि गुप्तानि कार्याशयपि च भूसुजा ।
सच्चयस्याच सर्वैर्वामायुधानां विधीयते ॥
घृष्णवं लेपण्यायानां तोमरायाच भार्गव ।
भृद्गानाच ग्रन्थानां कवचानान्तथैव च ॥
लगुडानाच कुन्नानां परिवै चहृपार्थिव ।
चायस्नाच प्रभूतानां कुण्डपानाच्च पार्थिव ।
प्रासानाच स्यूलानां श्वलीनाच नरोत्तम ।
परश्वधानां चक्राणां वर्मणाच्चर्मभिः सह ।
कुहालरच्चुवेचाणां पिटकानान्तथैव च ॥
हेसुकानाच दात्राणामङ्गारस्य च सच्चयः ।
सर्वैर्वां ग्रिष्मप्राणाणां सच्चयस्याच इत्यते ॥
वादिचाराच सर्वैर्वामैष्मीष्मीनान्तथैव च ।
यवसानां प्रभतानामित्यवस्य च सच्चयः ॥
गुडानां सर्वैत्यानां गोरसानान्तथैव च ।
वसानामय सज्जानां ज्ञायनामस्यिभिः सह ॥
गोचर्मपटहानाच धान्यानां सर्वतस्था ।
तथैव परपटानाच यवगोधूमयोरपि ॥
रक्तानां सर्ववस्त्राणां लोहानाच्चायप्रेषतः ।
कायायसुहमाधाराणां चशकानां तिलैः सह ॥
तथा च सर्वश्वासानां पांशुगीमययोरपि ॥
श्वस्यस्वरं भूर्जतुलाचाच्च टक्काशम् ॥
राजा सच्चिद्युताद्विर्गे यच्चान्वयदिपि किञ्चन ॥
कुम्भाच्चाप्रीविषाः कार्यां चालसिंहाद्यस्तथा ।
गृगाच्च पद्मिणाचेव विरुद्धा ये परस्परम् ॥
श्वानानि च विरुद्धानां सुगुप्तानि एष्टकं एष्टक ।
कर्त्तयानि महाभागः यत्नेन एष्यवैक्षिता ॥
उत्तानि चाप्यत्तुकानि राजद्यायप्रेषतः ।
सुगुप्तानि पुरे कुर्याच्चनानां हितकाम्यया ॥
जीवकर्वभकाकोलीचामलकः पर्णकम् ।
श्राजपर्णैः पृष्ठिपर्णैः सुगुप्तपर्णैः तयैव च ।
माषपर्णैः च मेदे द्वे श्वारिष्वे द्वे वलाचयम् ।
वैदूरा श्वसनी दृष्टीया दृष्टीती कण्ठकारिका ॥
भृजीद्वज्जाटकी दोणी वर्षभूमधंभूत्तुका ।
मध्यपर्णैः विद्यार्णैः द्वे महालुद्धमहातपा ।
घन्नवां चहृ देवाज्ञा कटुकैरेणकं विषम् ।
पर्णांश्वानाकद्वौकीका फलगुखच्चरूपयिका ॥
शुक्रातिष्काकाष्मयच्चक्षचातिष्क्षचैरेणाः ॥
इच्छुरच्चिकाराच्च फाणिताद्याच्च चत्तम ॥
चिंहौ च चहृदेवै च विश्वेदवाटरूपकम् ॥
मधुक्षुपुर्णकं साधारण्यां श्वतपुर्णां च ।
श्रावतारैमधुक्षुपुर्णकं चिप्पिताकम् ॥
आत्मगुप्ता कटप्लान्काद्यारादाराजश्वीरिका ।
राजवैर्वपद्मनांकव्योत्तात वयोत्कटा ॥